XXX. ročník Informační čtvrtletník městyse Pozlovice Zima 2024

04
Zamyšlení a poděkování Vám, spoluobčanům

08
Není zážitek jako zážitek

14
Snoezelen

Pozlovský občasník

4/24

Chvilka poezie

Princezna Zima, jak už to tak bývá,
stojí si v bílém hávu, někde za vraty,
víme to dobře, já i ty.

Tráva začíná křupat pod nohama,
a podzim, ten už je dávno za horama,
v dutém stromě schoval si svoji barevnou paletu,
já jsem ho viděl, ale ať to nepletu.

Děti už na sněhuláky si hrnce chystají,
pometla a taky mrkvičku,
mráz jim pak za to udělá ruměje na líčku.
No a pak už se začnou těšit na Vánoce,
i na stromeček,
jako v každém roce.

A v co budeme doufat my dospělí,
ať unesem co život nám nadělí,
protože osud ten má někdy tvář až nevinnou,
a lidé v čase, ať se neminou.

A děti, ty mají zimu rády,
maminky je hodí do parády,
navlečou na ně tolik věcí,
to nemůžou ani unést přeci.

Vytáhnou sáně dvakrát po stráni,
a už je domů cos pohání.

Jestli to nejsou ty tablety
a nebo, jak se tomu říká,
noťasy a tydlety.

To ježdění na sáních,
to už pro ně není,
lepší je přece pěkně v teple u topení.

Počítač se barvami rozzáří
a to teprve je úsměv na tváři,
tak ať, přejme jim to potěšení,
než mládí uteče jim v sladkém opojení.

Svoz komunálního odpadu v roce 2025

1. pololetí						2. pololetí					
14 denní svoz	7. 1.	+ PET	týdenní svoz	6.5.		týdenní svoz	1.7.		14 denní svoz	2.9.	
	21.1.						8.7.			14.9.	
		* 28.1.		13.5.			15.7.			30.9.	+ PET
	4.2.						22.7.			14.10.	
	18.2.			20.5.			29.7.	+ PET		28.10.	
		* 25.2.									* 29.10.
	4.3.			27.5.	+ PET		5.8.			11.11.	
	18.3.						12.8.			25.11.	+ PET
		* 25.3.		3.6.			19.8.			9.12.	
	1.4.						26.8.	+ PET		23.12.	
	15. 4.			17.6.			SVOZOVÝM DNEM JE ÚTERÝ * probíhá pouze svoz PET lahví				
	29.4.	+ PET		24.6.	+ PET						

Periodický tisk územního samosprávního celku, vydávání povoleno, číslo registrace: MK ČR E 16101, čtvrtletník.
Vydavatel: Městys Pozlovice, Hlavní 51, 763 26 Pozlovice, IČ 00568708, tel: 577 113 071,
e-mail: mestys@pozlovice.cz, web: www.pozlovice.cz

městys pozlovice

Vážení občané, zástupci a členové sdružení, přivítáme Vaše příspěvky a Vaše nápady na obsah našeho občasníku, vydávaného vždy začátkem každého ročního období. Děkujeme všem, kteří přispěli k obsahu článků tohoto vydání a autorům fotografií.

Úvodník

Vážení spoluobčané, v pátek 22. listopadu jsme za radostného a nadšeného odpočítávání dětí ze základní a mateřské školy rozsvítili vánoční strom a novou vánoční výzdobu, která rozzářila celé naše náměstíčko. Pomalu jsme se tak posunuli do doby adventní, která by měla přinést čas zklidnění, rozjímání a přípravu na Vánoce. V současné, někdy až příliš uspěchané, době je velmi složité si volný čas na zklidnění a rozjímání najít. Ale možná by nám mohla pomoci podvečerní procházka s výhledem na tisíce zářících světýlek na vánočním stromě namísto sledování televizních politických diskusí nebo společně strávené chvíle u rozžatého adventního věnce namísto čtení válečných a jiných negativních zpráv, které se na nás valí z internetu a sociálních sítí.

Závěr pracovního roku u nás na úřadě bohužel moc nekoresponduje s právě probíhající dobou adventní a klidu příliš nepřináší, ba právě naopak. Dokončují se poslední z mnoha letošních investičních akcí. Jenom namátkou připomenu rekonstrukci kabin u fotbalového hřiště, půdní vestavbu v základní škole, rekonstrukci komunikace v okolí hotelu Vega, cyklostezku od mateřské školy k fotbalovému hřišti nebo stále probíhající rekonstrukci veřejného osvětlení na přehradě a výstavbu fotovoltaických elektráren na střechách mateřské školy a koupaliště Duha. Jelikož byla většina těchto akcí podpořena i z dotačních zdrojů je nutné provést finanční vypořádání těchto dotací odesláním závěrečných zpráv na jednotlivá ministerstva či na krajský úřad, což přináší velké množství administrativní práce. Dále je třeba všechen nově zbudovaný majetek řádně zaevidovat, navrhnout odpisové plány a připravit vše k provedení řádné inventarizace a účetních uzávěrek.

Ještě není zcela dokončeno účetnictví letošního roku, ale už současně pracujeme na přípravě rozpočtu a investičních akcí na rok příští. Bohužel z rozpočtu na rok 2025 a hlavně z přípravy investičních akcí na příští rok máme letos zamotanou hlavu trochu více než v letech předchozích. Jako hlavní investiční akci na rok 2025 jsme plánovali rekonstrukci ulice Ludkovická. Jsme si vědomi, že tato ulice je v obci dopravně nejfrekventovanější, dle údajů z měření intenzity dopravy zde denně projede více než 1500 vozidel v jednom směru, současně jsme si vědomi, že absence chodníku představuje pro chodce, cyklisty i řidiče velké nebezpečí a riziko dopravní nehody a že se jedná o nejnebezpečnější místo v obci. V minulých letech již byla provedena řada přípravných prací, např. byla zpracována studie, následně podrobná projektová dokumentace, bylo vyřízeno stavební povolení, s vlastníky přilehlých nemovitostí, bez jejichž ochotné pomoci a poskytnutí části jejich pozemků, bez kterých bychom nemohli silnici rozšířit a chodník zde vybudovat, byly uzavřeny smlouvy o právu provést stavbu a projednán případný odprodej pozemků. Dále byly v předstihu provedeny přeložky některých inženýrských sítí, konkrétně sdělovacích kabelů a elektrického vedení ze stávajícího mostu na novou lávku apod. Kompletní projektová dokumentace je rozdělena na několik etap, v příštím roce bychom rádi provedli rekonstrukci v úseku od mostu z ul. Hlavní až po okály. Předpokládané náklady na tuto etapu se pohybují okolo částky 35 mil. Kč. Tato částka se na první pohled může zdát velmi vysoká, ale je třeba vzít v úvahu, že tento úsek obsahuje více nákladných stavebních objektů např. nový rozšířený most, po kterém bude možné bezpečně jezdit v obou směrech, rekonstrukci a rozšíření vozovky, velmi nákladné opěrné zdi, které jsou nezbytné pro zajištění stability komunikace a chodníku ve složitém sesuvném území, přeložky inženýrských sítí a již zmiňovaný chodník, který zajistí významné zlepšení bezpečnosti chodců. Mohlo by se zdát, že je již vše připraveno, peníze na rekonstrukci naspořeny a stavbě tak nic nebrání, ale je zde jedna věc, která je momentálně velmi problematická, a to je přeložka kabelů elektrického vedení. Bez přeložení betonových sloupů, které momentálně stojí přímo v trase nově navrženého chodníku, je akce nerealizovatelná. Se společností EG.D Distribuce, a.s., která má elektrická vedení ve správě, proto o realizaci nezbytných prací intenzivně jednáme a pevně věříme, že budeme moci v roce 2025, případně v roce následujícím, rekonstrukci ulice Ludkovická realizovat a naše obec bude zase o něco bezpečnější a krásnější.

Dovolte mi, abych Vám všem jménem svým i jménem zastupitelstva městyse Pozlovice popřál poklidnou dobu adventní bez zbytečného shonu, stresu a starostí a požehnané Vánoční svátky, prožité v kruhu Vašich blízkých, plné lásky, pohody a radosti a do nového roku 2025 Vám přeji hlavně pevné zdraví a hodně štěstí a spokojenosti.

Ing. Miroslav Papoušek, místostarosta

Zamyšlení a poděkování Vám, spoluobčanům

Jednou z prvních vět v lekcích angličtiny je fráze: „How are you?“, popřípadě „How do you do?“ neboli „Jak se máš?“ A tak začíná i v reálném životě většina zdvořilostních rozhovorů při setkání s druhými. Při jedné z klasických scén při podání ruky jsem dostal stejnou otázku. Než jsem vystřelil univerzální odpověď: „Mám se fajn.“, tak mi hlavou proběhlo: „Jak ty se, starosto, vlastně vůbec máš?“ Nejprve se mi promítla řada nezdarů, bolestí, zmaru, únavy a vyčerpání, ale po pár momentech převládl pocit toho, že se mám vlastně skvěle, neboť žiji v prostředí blahobytu a míru, rodina i já jsme zdraví, mám štěstí na řadu skvělých lidí ve své blízkosti, rodinu, kolegy a přátele. A tak jsem po chvilce odmlčení řekl s klidným svědomím: „Mám se opravdu fajn.“

Netvrdím, že dnešní doba je jednoduchá nebo ideální, vždycky se najde něco, co lze po právu zkritizovat. Domnívám se však, že obecně žijeme v prostředí a době, o které se mnoha našim předkům ani nesnilo a které jsme si zapomněli tak trochu vážit. Zapomínáme na to, že většina z nás má prostředky na stravu, bydlení a ošacení, máme kvalitní zdravotnický i sociální systém, který ve světě není samozřejmý, žijeme v míru a také v pěkném prostředí. Prostředí, ve kterém žijeme, ovlivňuje i soubor – na první pohled – maličkostí. Když pokládám otázku turistům, co se jim u nás líbí, tak velmi častá odpověď je hřbitov. Hnidopicha hned napadne, že je to trochu morbidní či že tady asi nic lepšího nemáme, ale myslím si, že poukaz na hřbitov není nijak sarkastický, nýbrž ve skutečnosti je pochvalou toho, jak pečujeme o náš městys a jak si vážíme i života našich předků, jimž za mnohé vděčíme a na něž navazujeme. Turisté totiž chválí úpravu hřbitova, což není jen o posečené trávě a ořezaných keřích, ale zejména o desítkách velmi vkusně upravených hrobů, o které se starají jednotliví příbuzní. A uvedené není jedinou „maličkostí“ v péči o veřejné prostředí.

Nelze zapomenout na to, že mezi plotem Vašich domů a chodníkem či veřejnou komunikací je často pás zeleně na obecním pozemku, který přesto řada z Vás nezištně udržuje. Dále odklízíte sníh a zjara zametáte zimní posyp na chodnících či komunikacích okolo svých nemovitostí. Při řešení vypořádání pozemků, které potřebujeme pro obnovu a rekonstrukci komunikací, velká většina z Vás vychází vstříc a městysi pozemky mnohdy za symbolickou cenu prodává. Řada z Vás se aktivně a bez nároku na jakoukoliv odměnu zapojuje do spolkového života a tím napomáhá vytvářet duši obce. Připravujete nezištně kulturu a společenské akce pro své spoluobčany často schování v zákulisí. Vedete děti v zájmových kroužcích či je trénujete v různých sportovních disciplínách a činíte ještě mnoho dalšího.

Zejména kvůli Vám je městys dle mého názoru skvělým místem pro život, právě teď, děkuji Vám!

Ing. Pavel Coufalík, Ph.D.

Otevřené brány 2024

Již několikátým rokem měli možnost návštěvníci městyse Pozlovice zavítat na prohlídku do kostela sv. Martina v Pozlovicích v rámci projektu Otevřené brány, jehož cílem je přiblížit sakrální památky bezplatně turistům. V letošním roce do našeho kostela zavítalo 404 návštěvníků z tuzemska a 22 ze zahraničí, přičemž nejnavštěvovanějším měsícem se stal stejně jako v roce loňském, květen. Jednou z průvodkyň byla slečna Terezie Martincová, která nám napsala i pár následujících slov.

Brigáda v kostele svatého Martina v Pozlovicích se mi moc líbila a byla to dobrá pracovní zkušenost. Lidí někdy chodilo víc, někdy míň, ale byli moc milí a rádi si poslechli pár informací o kostele. Nepřicházeli jen lidé z Česka, ale i Slováci nebo Poláci. Velký zájem byl také o prohlídku hrobky, která se nachází pod kostelem. Všem se moc líbil kostel i jeho okolí.

Terezie Martincová

S dětmi na kole do nové družiny

Ano, troufnu si říct, že nadpis je výstižný. Na podzim se nám podařilo dokončit novou cyklostezku mezi fotbalovým hřištěm a mateřskou školou, kterou můžou

využít i děti při cestě z nové školní družiny, která vznikla v nevyužitém prostoru půdy ZŠ Pozlovice.

Ale nejprve se vraťme 5 let v čase. S panem místostarostou jsme vyhrnuli nohavice a prošli jsme zarostlým průchodem mezi mateřskou školou a fotbalovým hřištěm podél Pozlovického potoka. Během vzpomínek pana místostarosty, jak se vraceli domů ze školy právě korytem potoka, jsem mu tehdy popsal jednu ze svých vizí, a to propojit bezpečně mateřskou školu a fotbalové hřiště novou cyklostezkou. Na první pohled to byl plán nereálný, protože městys Pozlovice zde nevlastnil takřka žádný pozemek, pohybovali jsme se v ochranném pásmu vodního toku nebo vysokého napětí. Nicméně se nám tuto vizi nakonec podařilo postupnými krůčky zrealizovat. Nejprve jsme se dohodli s vlastníky dotčených pozemků, zejm. Římskokatolickou farností Pozlovice, Lesy ČR i EG.D, a.s., následně letos zdárně proběhla samotná realizace, takže k poslednímu podzimnímu zápasu místních fotbalistů jsme mohli vyrazit již po nové stezce. Děkuji vlastníkům dotčených pozemků, zhotoviteli spol. Kome stavby, technickému dozoru investora, i všem ostatním, kteří se na akci spolupodíleli.

U půdní vestavby byl příběh obdobný. Po nástupu do funkce (6 let zpátky) mě kolega Ing. Jurák vzal na půdy školy, kde mi velmi podrobně popsal historii půdy, která například střežila obilí v době války – přeci jen škola má necelých 130 let, takže pamatuje časy dobré i horší. Když jsme z půdy odcházeli, tak Ing. Jurák pronesl až prorockou větu, že jednou by tu mohla být pěkná půdní vestavba. Po několika letech se ozval pan ředitel naší ZŠ se žádostí o rozšíření prostor školní družiny, která kapacitně již nedostačovala.

A tak zdánlivě bláhová představa se mohla překlopit do současné reality. S pomocí projektanta Ing. Tomáše Kročila, technickým dozorem investora Ing. Stanislavem Jurákem a zhotovitelem díla spol. INSTOP, spol. s r.o. se podařilo půdu školy upravit tak, že dnes může sloužit dětem jako nová školní družina. A tak se snad letos naplnilo přání jednoho z občanů, který mi kladl na srdce, že by to chtělo postavit i něco nového a nejenom opravovat stávající majetek, což je mimochodem velmi důležité.

Ing. Pavel Coufalík, Ph.D.

Spolufinancováno Evropskou unií
MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR

Podzimní akce v městysi Pozlovice

Zcela netradičně, na louce, s pracovním nářadím v ruce a s dětmi v kočárku. To byla letošní akce „Vítání občánků“. Samotný akt se měl uskutečnit tradičně, na Úřadě městyse Pozlovice. Ale sotva jsme podzimní občasník dali do tisku i s prosincovým datem, přišla nám potěšující zpráva o přiznané finanční dotaci od:

„Tento projekt byl vytvořen díky grantovému programu Nadace Partnerství, individuálním dárcům veřejné sbírky a partnerům iniciativy Sázíme budoucnost.“

Text žádosti o dotaci jsme postavili na krásné myšlence. Zrození nového života – zasazení stromečku. 3,5 metrové lípy srdčité vysazené v lokalitě K Vodojemu jsme vložili do země právě za asistence rodičů narozených dětí v prosinci 2023 a v roce 2024. Jedná se o klidnou lokalitu, bez aut, s výhledem na Pozlovice, Komonec, Bílé Karpaty. Všichni účastníci byli moc šikovní a práce jim šla od ruky. K tomu, že se akce vydařila, zcela jistě přispělo i krásné slunečné počasí, které nás celým pátečním říjnovým odpolednem provázelo. Ještě téhož večera naši hasiči dopřáli nově vysazeným stromkům pořádnou zálivku, za což jim moc děkuji. Přeji nejen mladým stromečkům, aby dobře zakořenily a dařilo se jim na novém místě, ale i našim malým občánkům, aby z nich v Pozlovicích vyrostli spokojení lidé. Třeba, někdy, i oni přivedou své děti k aleji, a řeknou: „Když jsem já byl tenkrát maličký .....“.

Romana Zemková

„Vítání občánků“ jsme prožili při práci a společné „Setkání seniorů“ proběhlo v listopadovém odpoledni v nově vymalovaném víceúčelovém sále městyse Pozlovice. Letošní přátelské posezení bylo obohaceno přednáškou paní PhDr. Blanky Petrákové na téma luhačovické Zálesí a proloženo hudbou linoucí se z hbitých rukou pánů harmonikářů. Z 290-ti rozeslaných pozvánek seniorům 65+ přijalo pozvání 100 občanů. Atmosféra byla velmi příjemná. A ti, co říkají, že o luhačovickém Zálesí už toho slyšeli hodně, tak se mýlí. Paní Petráková je studnice vědomostí, znalostí a informací. A jak se říká: „Člověk se učí celý život“, tak to mohu jen potvrdit. Bezmála dvouhodinovou přednášku převážně o Antonínu Václavíkovi, našem rodákovi, dokázala zaujmout. Chlebíčky, vdolečky, vínečko, ale i pivo z místního pivovaru Komonec příjemně zpestřili toto setkání.

Každý účastník na místě obdržel kalendář „Pozlovice v obrazech 2025“. Pro ostatní nezúčastněné 65+ jsou kalendáře připraveny k vyzvednutí v místním infocentru.

Romana Zemková

Změny v kolektivu úřadu a Služeb městyse

Na konci kalendářního roku odchází do zaslouženého starobního důchodu náš dlouholetý kolega a zároveň jeden z největších Pozlovských srdcařů, kterého jsem měl možnost poznat. Člověk se svérázným humorem, který každé ráno příchod na úřad zahájí větou: „Všechny Vás tady, kolik je Vás tady soudružky a soudruzi …“ a svůj odchod naopak opepří větou: „Nezapomeňte si lehnout.“ Věřím, že řada z Vás v těchto větách poznala Ing. Stanislava Juráka, který je od roku 2010 vedoucím Služeb městyse Pozlovice, s. r. o. Dovolil bych si mu touto cestou veřejně poděkovat za všechno, co pro městys udělal. Nezapře v sobě fotbalistu, kdy ve své funkci často přímočarým tahem na branku zvládl i zdánlivě neřešitelné problémy. Osobně bych chtěl panu Jurákovi ze srdce poděkovat za řadu cenných rad a trpělivost, kterou se mnou často musel mít.

Na konci roku nás zároveň opouští kolegyně Bc. Monika Kudelková Pešková, která kolektiv doplnila v rámci zástupu za mateřskou dovolenou. S odstupem času oceňuji zejména její zarputilost, se kterou se vrhala do nového prostředí přenesené státní správy, kterou měla primárně na starost. Nezalekla se žádných úkolů a brala je vždy jako výzvu. Děkuji, že lidsky obohatila náš kolektiv, a doufám, že na zkušenost z Pozlovic bude vzpomínat převážně v dobrém.

Ing. Pavel Coufalík, Ph.D.

Klub seniorů

Vážení spoluobčané, přátelé, už zas nám končí rok a my máme pocit, že ten čas ubíhá stále rychleji. Je se ovšem na co těšit neboť se blíží Vánoce, konec roku a začátek roku nového. Tyto svátky chceme náležitě oslavit, udělat radost sobě a především svým blízkým.

V uplynulých podzimních měsících jsme se kromě turistiky, výletů po okolí účastnili zájezdu do Ostravy, prohlédli si hornické muzeum a někteří se vydali do prostor dolu, kde se v minulosti těžilo uhlí. Jak byla práce horníků těžká bylo vidět z každého místa. Za příjemného počasí jsme zamířili do Frýdku Místku do ještě příjemnějšího Návštěvnického centra Marlenky, kde nás čekala spousta sladkostí až zrak přecházel. Celá firma je rozlehlá a velmi moderní, v jejích prostorách se nachází též podniková prodejna, kde jsme měli možnost si některé výrobky zakoupit. To byla sladká tečka za pěkným výletem.

V oblasti sportu neusínáme na vavřínech, vzhlédli jsme soutěž v pétanque v prostorách lázeňského náměstí a již pravidelně chodíme hrát v Pozlovicích bowling se stále lepšími výsledky.

S rozsvícením vánočního stromu v naší obci nastává Vánoční čas a všichni si jistě přejeme, aby byl co nejhezčí. Na závěr chceme poděkovat za slavnostní večer spojený se zajímavou přednáškou, který pro všechny seniory uspořádal úřad městyse. Všem občanům přejeme krásné Vánoce, do nového roku hodně zdraví a šťastný život v míru.

Ivana Placherová

Není zážitek jako zážitek

Po letním odpočinku, kdy jsme každá strávila po boku těch nejbližších. Na místech, na která budeme ještě dlouho vzpomínat. Na okamžiky, na které nikdy nezapomeneme … Plné odhodlání, nových inspirací, samozřejmě i energie a především chuti po poznání něčeho nového.

První akcí, která nás po nádherném horkém létě čekala, byl zářijový čarozájezd. Tentokrát se naše skupina čarodějnic a jejich příznivců vydala poznávat krásy Českého ráje. Díky Vlaďce byl náš program opět naditý a nabitý.

V pátek 20. září jsme si chtěli dokázat, že patříme mezi ranní skřivany, takže jsme se vydali směr Český ráj už v půl páté ráno. Ano, ne všem to vyhovovalo, ale pro tento případ jsme přibalili i dva kohouty, aby i ti, co ranní vstávání nepreferují, nezaspali. Kdo jiný než náš osobní šofér, Lubor, nás všechny naložil a pádil směr Turnov, kde nás s otevřenou náručí přivítala firma Granát, která se zabývá nejen ruční výrobou šperků, ale také spoustou dalších věcí jakou je zdobení skleněných výrobků, zlatých slavíků, atp. Po informacemi nabité exkurzi nás čekal rozchod v centru Turnova. No, narovinu povím, že bydlet v centru Turnova je asi tak trošku za trest. Věděli jste, že tudy vede hlavní silnice?! V poklidu rozjímání si tady zákusek nesníte a kávičku už vůbec nevypijete. Naštěstí nás po takovém zážitku čekalo jiné pohlazení po duši. To bylo ve formě výšlapu z Hrubé Skály na Valdštejn. Procházka dlouhá něco málo přes 5 kilometrů byla úplným opakem – pohodička přes Myší díru, se zastávkami u Adamova lože, Milenců, … s úchvatnými výhledy na krásy Českého ráje. V cíli nás čekala orosená odměna a některé i kulturní zážitek ve formě pěveckého vystoupení jednoho z členů v kapli hradu Valdštejn. Poté už následoval přesun směr Bartošova Pec, kde jsme byli ubytovaní.

V sobotu ráno jsme si udělali rozcvičku, pořádně se nadlábli a vyrazili na zámek Sychrov. Tímto klenotem nás provedla milá slečna průvodkyně, ze které nadšení čišelo při každém zastavení. (Víte, že při každé návštěvě hradu nebo zámku váš zážitek z 90% ovlivní průvodkyně nebo průvodce?! Takovou moc nad námi mají 😊) … Naštěstí jsme měli štěstí. Po tomto kulturním zážitku nás čekala opět turistika. Tentokrát jsme se vydali z Malé Skály, přes Vranov a Frýdštejn zpět na ubytování do Bartošovy Pece. Čas byl tentokrát na naší straně, takže jsme si mohli všechny výhledy pořádně užít. Celý výšlap byl započat pořádným „kotárem“ a jen ti NEJ to zvládli – takže všichni ti, co se vydali. Poté nás čekala první odměna v podobě výhledů z Pantheonu zříceniny skalního hradu Vranov a všech jeho částí – co vám budu vykládat, spousta z nás musela překonat strach z výšek a dostalo se jim vytoužené odměny. Poté následoval výšlap po hřebeni na zříceninu hradu Frýdštejn, kde jsme se občerstvili a poté vyrazili na ubytování, kde na nás čekal kulturní zážitek v podobě celovečerní soutěže v podání Dáši a Jarmila Švadleňákových – tímto bych jim chtěla poděkovat za všechny zúčastněné . Dlouho budeme vzpomínat.

Neděle se nesla ve znamení „TROSEK“. Pro některé z nás byl sobotní večer velice náročný, ale zřícenina hradu Trosky nás z toho dostala. Ani ne tak výšlap na Pannu, ale Baba … Ta stála za to! Většina se však

Není zážitek jako zážitek (pokračování ze str. 8)

napravila až po prohlídce tím, čím se předešlý večer pokazila. Po nápravě následoval přesun do Vysokého Mýta, kde nás čekalo Muzeum českého karosářství, které si užilli především účastníci mužského pohlaví. My ženy jsme to viděly jako – jo, modré auto, aha, hasičské červené auto, hmm černé auto, další černé auto … Ty jo!!! Větší černé auto s neprůstřelnými skly pro STB. … No a pak následovala interaktivní část muzea, která byla umístěná v bývalých celách vězení. Co budu povídat, chlapi si to užili, ale holky, ty si to nejvíc užily v místní cukrárně na náměstí. Nakonec nás všechny Lubor raději naložil a bezpečně dovezl až domů, do podolí, do …. Však víte 😊.

Plné tři dny nádherného počasí, zážitků, kilometrů v nohách …. Nejen díky Vlaďce, ale díky všem zúčastněným, díky kterým budeme čerpat energii a zážitky po dobu, než nám čarodky přinesou něco dalšího …

Říjnový měsíc jsme nechtěly nechat ležet ladem, tak jsme si řekly, proč si trošku neprotáhnout těla při bowlingovém klání?! A jak jsme řekly, tak jsme taky udělaly. Sešly jsme se (tentokráte bez příznivců a mužů) v pátek 25. října U Jána a zvesela se pustily do toho. My amatérské hráčky, jsme si koulely pro radost, ale lítý boj se odehrával mezi děvčaty, které bowling hrají na vyšší úrovni. Na 3. místě se umístila se 124 body Hanka Krajíčková, na krásném 2. místě skončila se 155 body Marci Pinďáková a na úplném vrcholu se 161 body nám to nandala Radka Nášelová. … Ale co – na výsledku ani tak nezáleželo. Důležitější bylo, že jsme si tento večer náležitě užily a pomalu již naplánovaly nadcházející akce, však listopad pomalu klepal na dveře.

Listopad zaklepal, dveře se otevřely a tam stály. Byly jako vždy krásně hnědé a vůně medu a koření se za nimi linula …. Ano, i tento listopad byl ve znamení perníčků. „Pekařky“ (celkem 11 kusů), které měly prostor a chuť, vzaly válečky a vykrajovátka a sešly se k pečení ve středu 13. listopadu na faře. Jelikož už jsou to holky zkušené, tak jim těch 9 kg těsta prošlo pod rukama během 2 hodin, jako by se nechumelilo. Dalším krokem bylo zdobení. Po zkušenostech z let minulých se loňské „zdobičky“ nechaly slyšet, že by bylo fajn udělat více skupinek, které by pomohly se zdobením. A že to byl čertovsky dobrý nápad, bylo vidno už po nafasování krabiček s perníky. Víte, jak se dříve drávalo peří nebo se navlékaly korálky, nebo podobné činnosti, aby se ženy v dlouhých zimních večerech zabavily?! … Tak vám řeknu, že i v tomto směru je ta dnešní doba opravdu uspěchaná. Místo abychom si to řádně užily a strávily krásný večer s bílkovou polevou, kamarádkami a třeba skleničkou vína … Ne, my musíme pořád někam spěchat … Hrc, frc a najednou všech 180 balíčků s perníčky hotových a v pátek 22. listopadu i rozdaných.

Letošní rozsvěcení vánočního stromečku proběhlo v pátek 22. listopadu, o týden dříve než nám začal adventní čas, ale byly jsme jako první v okolí, což šlo poznat na účasti a také jsme byli i první ve Zlínském kraji, což šlo poznat v České televizi 😊. Jako obvykle jsme se sešly dříve, abychom připravily stánky s již tradičním vánočním punčem, něčím teplým do bříška a také s výrobky s vánoční tematikou. Myslím, že jsme si tuto akci řádně užily, ať už jsme byly nasát adventní atmosféru jen jako divačky nebo jako výpomoc. Tímto bychom rády poděkovaly všem děvčatům, která si našla čas a přiložila ruku k dílu.

A co nás ještě čeká? Poslední den v listopadu se sejdeme na 13. Perníčkovém dni, kdy jsme si pro malé i velké připravily zdobení perníčků a také kreativní dílničky. Taková malá třešnička na dortu nás

Není zážitek jako zážitek (pokračování ze str. 9)

čeká ve středu 4. prosince, kdy si skákneme do wellness, abychom se prohřály před příchodem krutých mrazů, které snad nedorazí .

To byl zase rok!!! Plný akcí a zážitků. Vězte, že na spoustě z nich jsme se potkali. A nejen to. Tímto bychom vám všem chtěli poděkovat, protože tyto akce by nemohly být bez vás, kteří se podílíte na přípravách, organizaci, nebo jiné pomoci a hlavně účasti. Ono je pěkné něco zorganizovat, ale když nikdo nepřijde …. Ale to se o Pozlovicích říct nedá. Děkujeme vám všem za dosavadní podporu a za všechny členky ČSŽ Pozlovice bych vám chtěla popřát pohodové a poklidné Vánoce, v kruhu těch, které máte rádi. Užijte si adventní čas s blízkými a zažívejte okamžiky, které se vám vryjí do srdce a při vzpomínce na ně vám i po čase naskočí husí kůže, na tváři se vám vykouzlí úsměv a v koutcích očí se vám vyrýsují vrásky spokojenosti. Budou to okamžiky, na které budete vzpomínat s láskou po celý život. Krásné Vánoce!

Bc. Lucie Turčyn Kalinová

Adventní čas

„Čas letí jako bláznivý, já nechytím ho ani Vy…“ zpívá se v jedné písni. A je to tak. Rok se s rokem sešel zas a my opět vítáme Adventní čas. Zahájili jsme ho rozsvícením vánočního stromečku na návsi. Souměrně rostlý smrček nám darovala paní z Pozlovic a my jí za to děkujeme. O práci a o nazdobení se pak postarali naši zaměstnanci za asistence odborného vedení. Určitě jste si všimli, že celé náměstíčko se rozsvítilo trošku netradičně – máme nové ozdoby v podobě sněhových vloček, nasvícený most pro pěší přes Pozlovický potok u hasičárny i na středu obce, nová svítidla u fary. Výběr nebyl jednoduchý, ale výsledek byl hodnocen kladně. Dokonce i Česká televize si nás našla ve svém hledáčku .

Velké díky patří těm, kteří si pro horký nápoj – svařáček od hasičů, punč od ČSŽ – odnášeli ve svém oblíbeném hrnečku. Přispěli tak k eliminaci odpadu, kterého máme i tak dost. Trošku jsme letos bojovali opět s vratnými kelímky. Ti, co chodí na festivaly, na velké akce, tak již ví, že když kelímek je zálohovaný, tak při vrácení dostanou svoje peníze zpět. Pokud máte doma tento kelímek, za který jste zaplatili vratnou zálohu 100 Kč, můžete ho přinést na úřad a zálohu dostanete zpět. V iniciativě vratných kelímků nebudeme polevovat a věříme, že všichni se dnešní době v podobě této maličkosti vratných obalů přizpůsobíme.

Nádhernou zimní atmosféru pak dotvořil příchozí sněhulák a z nebe padající sněhové vločky, jak můžete vidět na úvodní fotografii.

Romana Zemková

Sportovní rok 2024

Letošní úspěšnou sezónu jsme zahájili na Dolní Moravě závodem v obřím slalomu, kde jsme se dostali do první 10.

Náš hlavní cíl byl uspět v RunTour. Tento nejúspěšnější seriál v ČR se skládá z 8 dílů. V každém závodě se běžely jak dětské závody, tak i tratě na 3,5 a 10 km. Náš tým (Jana a Miroslav Bětíkovi), se zúčastnil závodu na 3 km, kde se do celkového pořadí řadili muži, ženy a rodinný tandem. Sčítaly se časy obou závodníků a dle toho se určovalo pořadí v tandemu. V 2024 dubnu se konal první závod v Českých Budějovicích, v tandemu jsme byli 2. Následovaly - duben Kopřivnice, květen Ústí nad Labem (v tandemu 3.), červen Plzeň (v tandemu 2.), červenec Olomouc, říjen Praha (v tandemu 3.) a Pardubice, listopad - Brno (v tandemu 3.) V každém závodě běželo celkem 2 000 závodníků. Všechny tratě vedly zajímavými místy, např. v Českých Budějovicích jsme přebíhali soutok řek Vltavy a Malše. V Kopřivnici byl start a cíl u muzea Tatry a běželo se přes celý areál továrny, v Plzni jsme startovali na malebném náměstí a probíhali jsme areálem fotbalové Viktorie Plzeň, v Olomouci se běželo v krásně rozkvetlých Smetanových sadech, v Pardubicích na dostihové dráze s překážkami... V celkovém pořadí tohoto seriálu Jana mezi ženami skončila na krásném 4. místě a Mirek v mužích na 2. místě.

Dále jsme absolvovali závody: Rohálovská 10 – Jana doběhla na 4. místě, Novoveský přespolák – Jana 3. místo, Vnorovská 10 (nejznámější závod na Hodonínsku) – Jana 3. místo a Martin 2. místo, Zámecká 5 – Jana na 1. místě, štafeta ve složení: Miroslav Bětík a Jiří Zicha na 1. místě, Slopenská 10 – Martin i Jana na 2. místě, štafeta ve složení: Jana, Eva, Mirek na 3. místě.

Jana absolvovala několik závodů za Slováckou Slávii Uherské Hradiště. Jeden ze závodů byl krajské kolo družstev starších žaček ve Zlíně a tam se umístila na 3. místě v běhu na 800 m, a tím zaběhla osobní rekord 2:39. Na Mistrovství Moravy a Slezska ve Znojmě (na dráze) doběhla na trati 1 500 m na 7. místě.

Miroslav běžel v Hranicích na Moravě Mistrovství ČR veteránů na dráze, kde na trati 1 500 m získal zlato. Na Mistrovství ČR veteránů v trailu, které se konalo na Lipně na trati dlouhé 23 km, získal opět zlatou medaili. Jako člen družstva také získal 1. místo. Medaile jim předávala olympijská vítězka v klasickém lyžování Kateřina Neumannová.

Krásnou tečkou byl nejznámější závod Běchovice -Praha, kde náš tým Speedies from Moravia (rychlící z Moravy), ve složení štafety: Jana Bětíková, Jindřich Bětík, Miroslav Bětík a Jiří Zicha zvítězil. Náš rodák pan Jan Haluza, který tento závod několikrát vyhrál, by měl jistě radost.

Miroslav Bětík

Rok s mladými hasiči

Nový rok začal pozvolna, lehkými tréninky, v místní tělocvičně. Ani my jsme však nezaháleli a během zimy jsme udělali kontrolu sportovního vybavení. Díky našim příznivcům jsme hned na konci ledna mohli pořídit novou sadu sportovních hadic. Během dubna se naplno rozjely venkovní tréninky. Přichází nové děti, mění se věkové kategorie, a tak jsme měli za úkol poskládat družstva tak, aby věkové hranice splňovaly potřebná pravidla. 11. května již čekala všechna družstva první soutěž, a to okrsková soutěž v Ludkovicích. Mladší žáci obsadili krásné 2. místo, starší žáci A 5. místo a starší žáci B 6. místo. 8. června vyrazili mladí hasiči na noční soutěž do Ludkovic. I když závodili již v pokročilé hodině, podali skvělé výkony. Mladší žáci si odtud odvezli krásné 2. místo.

16. června proběhla pohárová soutěž v Pozlovicích. Konkurence se sjela velká, ale i s tím se dokázaly naše děti poprat. Mladší žáci a starší žáci B obsadili 9. místo. Starší žáci A tentokrát vystoupali na pomyslnou bednu a z domácí soutěže si odnesli 2. místo.

O prázdninách bylo vyhlášené závodní volno. Dospělí ale nezaháleli. Během měsíce srpna došlo k přípravě a realizaci nové základny na cvičišti za školkou. Na těchto brigádách jsme nepracovali jen my, ale také řada členů sboru a rodičů, za což jim moc děkujeme.

Prázdniny byly společně zakončeny 1. září na barbecue zóně na Hotelu Vega, kde bylo připraveno občerství a možnost využití venkovního bazénu.

Poslední dvě soutěže byly naplánované na září. 7. 9. proběhla pohárová soutěž v Ludkovicích. Mladší žáci skončili na 3. místě, starší žáci A na 5. místě a starší žáci B na 8. místě.

Hned na druhý den jsme jeli na soutěž do Luhačovic. Mladší žáci a starší žáci B si odvezli 5. místo a starší žáci A krásné 3. místo.

Poslední zářijový víkend jsme vyrazili my, jakožto vedoucí, na víkendové školení vedoucích mládeže do Morkovic. Celý víkend se nesl v duchu vzdělávání a předávání zkušeností s ostatními vedoucími.

Zlínský kraj – Kraj bez hranic

Už v roce 2023 vypověděla službu naše sportovní mašina. Během celého letošního roku tak probíhala jednání o pořízení nové. Vše se nakonec podařilo díky dotaci z fondu Zlínského kraje – Podpora sportovní infrastruktury na území Zlínského kraje ve výši 111 000 Kč, Městysi Pozlovice - 30 000 Kč a vlastním zdrojům - 81 000 Kč. A tak má tato krasavice od 4. října u nás své čestné místo.

Závěr bychom chtěli moc poděkovat všem dětem za jejich skvělý přístup, rodičům za ochotu a trpělivost. Našim sponzorům, Hotel Vega, DFH zemědělská technika, Michal Kolařík, Jiří Koubek, za pomoc v letošní sezóně. Velké díky patří také městysi Pozlovice za veškerou podporu. Bez vás všech by to nešlo.

Vedoucí Viky a Luky.

SK Pozlovice v Krakowě

V první polovině října zorganizoval SK Pozlovice tradiční poznávací zájezd, tentokrát do polského královského města Krakowa a solných dolů Wieliczka. Pro velký zájem jsme zajistili autobus s vyšší kapacitou a v brzkém sobotním ránu vyrazili směr česko - polské hranice.

Cesta se, jak už to bohužel v dnešních dnech bývá, neobešla bez dopravních komplikací a zdržení a proto jsme do solných dolů dorazili s malým zpožděním, nicméně se to neodrazilo na prohlídce samotné. Hned začátek exkurze znamenal rozcvičení těla po dlouhém sezení v autobuse. Bylo třeba sejít téměř šedesát důlních pater na začátek prohlídkového okruhu. V podzemí, kompletně vyrubaném v kamenné soli, jsme pak mohli vidět různé nástroje, které používali naši předkové k získávání soli a její dopravy na povrch, dále pak kapličky i solnou katedrálu, kam horníci chodili na mši. Mimochodem, kdybyste chtěli tip na například netradiční svatební obřad, můžete se nechat oddat i v tomto svatostánku. Celý okruh měl asi 3,5 km a po dvou třetinách trasy jsme se v podzemní restauraci také naobědvali a následně navštívili muzeum hornictví ve Wieliczce, které je rovněž v podzemí. Zpáteční cestu na povrch jsme již absolvovali výtahem.

Následně nás autobus převezl na ubytování do Krakowa. Drobnou perličkou bylo, že ve městě mají dva hotely stejného jména a první pokus jsme netrefili 😊. Po rozdělení pokojů mezi účastníky zájezdu jsme se vydali na podvečerní procházku historickým centrem města. Na hlavním rynku nás přivítal trubač na věži, který do všech světových stran oznamuje příchod večera a odpočinek po práci. Nu, a poté byl oznámen volný program. Kdo chtěl, mohl zavítat do některé z mnoha restaurací a bister přímo na náměstí nebo v přilehlých uličkách. Bez odezvy jistě nezůstaly ani různé obchůdky či stánky přímo na hlavní historické tržnici v radniční budově. Návrat na hotel byl individuální. Na nedělní den jsme po společné snídani měli naplánovánu denní prohlídku města včetně návštěvy jeho ikony, hradu Wawełu. Poté následoval opět volný program, který účastníci mohli využít například na nákup suvenýrů, „vítaného“ či občerstvení. V 15 hodin jsme se všichni v pořádku sešli na stanovišti autobusu a vyrazili k domovu. Ani na zpáteční cestě jsme se nevyhnuli komplikacím, kdy jsme byli účastníky dopravní nehody, naštěstí pouze s drobnými materiálními škodami. I tak ale čekání na polskou policii narušilo náš harmonogram, kdy jsme u Ostravy měli objednanou večeři, nicméně i zde se podařilo termín posunout a vše proběhlo v pořádku, byť ve zrychleném tempu. Kolem 22. hodiny jsme dorazili do Pozlovic.

Rád bych touto cestou poděkoval všem organizátorům zájezdu, především Renatě Sękové, její švagrové paní Hanii za zajištění ubytování a vstupného, provedení městem a komunikaci s policií při zpáteční cestě, Jardovi Balážovi za zajištění autobusu a celkovou logistiku a organizaci zájezdu; výboru SK Pozlovice za pomoc s uspořádáním a samozřejmě všem účastníkům, bez nichž by to vůbec nešlo. Těšíme se zase za rok!

Pavel Žmolík, předseda SK Pozlovice

Snoezelen

V listopadu nám už sluníčko moc nehřeje a nemůžeme si s dětmi užívat ve školní družině hry a různé činnosti venku. To jsme vždycky trochu smutní. Ale tento listopad je pro nás úplně jiný, a to proto, že máme novou školní družinu.

Školní družina hraje v životě dětí velmi důležitou roli. Je to bezpečné místo, kde mohou po vyučování relaxovat, tvořit, hrát si, ale také se učit novým dovednostem. Nový prostor naší družiny, který vznikl přestavbou půdy školy, je vybaven moderním a funkčním nábytkem, který podporuje kreativitu, spolupráci i pohodlí dětí. Součástí nové družiny je také terapeuticko – relaxační místnost Snoezelen.

Místnost Snoezelen je navržena jako multisenzorické prostředí, které podporuje celkovou pohodu dětí a pomáhá jim rozvíjet smyslové vnímání. Je vybavena prvky jako světelná vlákna, projektory, aromaterapie, vodní sloupy, hmatové panely a hudební pomůcky. Tyto prvky děti nejen uklidňují, ale také je povzbuzují k objevování nových podnětů. Důraz je kladen na individualizovaný přístup – každé dítě si může prostor přizpůsobit svým potřebám, ať už jde o relaxaci, zklidnění nebo smyslové obohacení.

Pobyt ve Snoezelenu pomáhá také dětem s poruchami učení a chování, poruchami spojenými s autismem či psychickými potížemi. Multisenzorické prostředí jim poskytuje bezpečný prostor, který zklidňuje jejich smysly, podporuje koncentraci a pomáhá regulovat emoční projevy. Díky tomu mohou tyto děti lépe zvládat každodenní výzvy a učit se v prostředí, které je pro ně přívětivé a podpůrné.

Snoezelen místnost má široké využití: slouží jako klidová zóna pro děti po náročném dni, ale i jako prostor pro terapeutické aktivity, které rozvíjejí smysly, fantazii, koncentraci a emocionální stabilitu. Díky těmto možnostem je ideální nejen pro odpočinek, ale i pro práci s dětmi se speciálními vzdělávacími potřebami, které zde mohou zažít bezpečné a podnětné prostředí.

Tento prostor navíc není využíván pouze ve školní družině. Snoezelen se stal součástí i výuky, kde pomáhá dětem při aktivitách zaměřených na smyslové vnímání, týmovou spolupráci a emocionální růst. Vytváří prostor, kde se děti mohou učit jinak – klidněji, hravěji a podle svých individuálních potřeb.

Barevné a ergonomické židličky, polstrované sedačky, velké pracovní stoly a praktické úložné prostory vytvářejí přívětivé a organizované prostředí. Nábytek je navržen tak, aby se snadno přizpůsobil různým aktivitám – od tvoření a her až po skupinovou práci a projektovou výuku. Díky tomu je školní družina využívána nejen pro odpočinek, ale i jako prostor pro výuku a další vzdělávací činnosti.

Největší radost máme z reakcí samotných dětí. „Líbí se mi, že si můžeme hrát se světelnými efekty a poslouchat klidnou hudbu. Je to super místo na odpočinek," svěřila se jedna z žákyň. Jiný žák dodal: „Hned po škole se těším do Snoezelenu, protože je tam klid a můžu si užívat barevná světla." Děti také ocenily pohodlný nábytek a prostornost nové družiny, která jim umožňuje hrát si i tvořit v přátelském prostředí.

Děti měly také možnost osobně poděkovat panu starostovi, který se na realizaci nové družiny významně podílel. Děti tady mají své oblíbené koutky a vyjádřily mu vděčnost za jeho podporu a péči o jejich vzdělávání i volný čas. „Děkujeme, pane starosto, že jste nám vytvořil tak krásné místo," zaznělo při společném setkání. Tato realizace by však nebyla možná bez podpory a spolupráce mnoha dalších lidí. Chtěli bychom proto srdečně poděkovat všem, kteří se na vzniku nové družiny podíleli – vedení školy, zřizovateli, projektantům, stavebním firmám i rodičům a zaměstnancům školy, kteří přispěli svými nápady a podporou. Vaše úsilí pomohlo vytvořit prostor, který bude dětem dlouho sloužit a přinášet jim radost i možnosti pro jejich rozvoj.

Díky novému vybavení a modernímu uspořádání jsme vytvořili multifunkční prostor, který dětem nabízí nejen zábavu, vzdělávání a relaxaci, ale také pocit bezpečí a klidu. Jsme rádi, že naše družina nyní odpovídá moderním standardům a plně podporuje rozvoj dětí.

PhDr. Mgr. Milada Sedlářová

Společenské akce

25. prosince
Živý Betlém v centru u hudebního altánu

26. prosince
Štěpánský pochod luhačovským Zálesím

31. prosince
Silvestrovský turnaj ve stolním tenisu

5. ledna
Vánoční koncert v kostele sv. Martina

11. ledna
Volejbalový klubový turnaj

18. ledna
Hasičský ples

26. ledna
Dětský karneval

8. února
Fotbalový ples

15. února
Skautský ples

8. března
Košt slivovice a ochutnávka medu

Společenská kronika

Významná životní jubilea ve I. čtvrtletí 2025

Pavla Šůstková	70 let
Josef Ulrich	70 let
Alena Coufalíková	70 let
Josef Fiedor	70 let
Josef Talaš	75 let
Milan Kužela	75 let
Zdena Richterová	75 let
Josef Máčala	75 let
Zdeněk Tomášek	80 let
Anna Nedbalová	80 let
Ludmila Vavrysová	80 let
Věra Zhánělová	85 let
Iva Garguláková	85 let
Marie Kolaříková	85 let
Marie Kolářová	90 let
Jarmila Pokorná	91 let
Drahomíra Žmolíková	93 let

Vítáme nové občánky

Oliver Čala
Sára Laššová
Václav Pinďák
Daniel Remeš

Naše řady opustili

Eva Gottliebová	40 let
Jan Hetmer	81 let
František Martinec	72 let
Sławomir Sęk	62 let

Kulturní komise městyse Pozlovice navštěvuje a předává dárky seniorům při dovršení životního jubilea. Rádi bychom dělali radost všem oslavencům seniorského věku, ale jak víte z médií, populace obyvatel se dožívá stále vyššího a vyššího věku. Z toho důvodu bylo vedením obce ujednoceno navštěvování spoluobčanů, kteří se v tom roce dožijí výročí 70, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93 a více let. Balíček pro oslavence se však stal hodnotnější. Věříme, že i tak si naši senioři své výročí náležitě oslaví ve společnosti rodiny.

Finanční příspěvek
na online realizaci tohoto periodika
včetně řešení pro jeho vydávání svépomocí
poskytuje funprint.eu

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze

www.funprint.eu

Svatohubertská mše svatá - 20.10.

Posezení se seniory - 5. 11.

Martinské hody - 10. 11.

PF 2025

Příjemné prožití Vánočních svátků
a mnoho štěstí a pohody do nového roku
Vám přeje
Městys Pozlovice

Rozsvícení vánočního stromu 22. 11.

Perníčkový den - 30. 11.